

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.
Egész évre **12 pengő.**
Nemtagoknak előfizetési díj: { Fél évre **6 pengő.**
Külföldre egész évre **16 pengő.**
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.
M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

HALÁSZAT - (FISCHEREI)
FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwasserbe-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Nemcsak a ponty értékesítésével van baj, de a heringével is. — Néhány szó az amerikai nyerc (mink) tenyésztéséről.
Külföldi lapszemle. — Társulatok—Egyesületek. — Újdonságok—Vegyesek. — Árjegyzések. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Über die Heringfischerei in England. — Einiges über die Nerzzucht. — Vermischte
Mitteilungen. — Auslandschau. — Gesellschaften und Vereine. — Fischpreise. — Annoncen.

Minden olvasónknak boldog újesztendőt kívánunk!

Nemcsak a ponty értékesítésével van baj, de a heringével is.

Sajátságos idöket élünk meg mostanában, ennyi bizonyos. Ki mert volna valaha is gondolni arra, hogy a hatalmas Anglia olyanféle bajokkal fog küszködni, mint a mi megnyomorított Csonka-Magyarországunk. Munkanélküliség, belsőfogyasztás csökkenése, exportlehetőségek összezsugorodása, mezőgazdasági válság, ipari pangás, fontromlás rémképe, valuta-nehézségek.

Ha angol lapokat olvas valaki mostanában, olykor azt hiheti, hogy — magyar ujságok fordításai azok, melyekben egyes szavakat csak azért nem fordítottak le híven, hogy az angol olvasó jobban bele tudja élni magát a mi bajainkba...

Nem kivétel még a halászat ügye sem. Persze túl a Csatornán nem pontyról szól a nóta, hanem — heringről. Csakhogy ennek a világgazdasági szempontból minden halak legfontosabbikának is ugyanazok a „gazdasági betegségei“, mint a modern magyar halászat büszkeségének: a pontynak.

Lehalászások idején ősszel tógazdaságaink ontják a dús termést, Angliában Yarmouthban és a keleti part-

többi kisebb heringhalászati központjában is ugyanazon időben folyt le a tengeri aratás; „the harvest of the sea“ ahogy odaát emlegetik.

Bár ott a víz maga termi meg a mi hazai édesvízi halászati viszonyainkhoz képest óriási tömegű kincset, a heringet, azért annak learatása, kezelése, konzerválása és szállítása mégis óriási arányú munkát és költséget igényel.

A halászok mikor kivetik hálójukat a keleti angol tengerpart mentén lefelé vonuló heringrajokra, valóság-gal versenyezniök kell a prédáért a heringet üldöző cetekkel, delfinekkal és cápákkal.

A cetek gyakran néhány méternyire vannak csak a halásztól, mikor bevonják a hálót... Delfineket elég sokszor fognak is a heringhálóknak, ahová azonban gyakran nagy cápák is kerülnek falánkságukban. Utóbbi esetben ezek a vadul csapkodó ragadozók cafatokká szaggatják széjjel a hálót, melyből tehát a heringzsákmány is kiszabadul, s oda van hering, háló, és a munka is.

Skócia keleti partjairól mennek lefelé a legjobb heringrajok Hartlepool, Scarborough és Grimsby felé. Majd Yarmouth, a fő heringközpont és Lowestoft következik, mint vándorútjuk további állomásai. De hogy innen merre mennek tovább, az titok mind a mai napig!

A vonuló rajokat Yarmouthig követik az „aratásra“ felkészült heringhalász-bárkák, mindeniknek 9—10 személyből áll a legénysége.

Napokkal az aratás előtt külön vonatok hozzák északról Yarmouthba a „lassy“-kat, skót és angol halászleányokat, ezerszámba, a várva-várt idénymunkára: a heringzsákmány kizsigelésére, hordóbarakására. A halászok éjjel dolgoznak a tengeren, ők meg reggeltől-estig a partrattett zsákmánnyal darabonként foglalatoskodnak, bámulatos ügyességgel és páratlan szorgalommal. Este 9 órán túl nem szabad dolgozniok, de akkor sem pihennek: előkerülnek a kötőtűk, esti szórakozásképpen, s közben szövődnek a jövő tervei, ahogy nő a keresetük-ből félretett összeg. Mert a több hetes idénymunkán szépen keresnek. Percenként 2 heringet tisztogat meg egy „lassy“. Nyolc hét alatt elkészül az egész munkával, s ha jó fogások voltak, akkor új bundában, selyemharisnyában, kelengyével meg egy kis hozománnyal tér haza csaknem valamennyi. Északi hazájukban aztán ugyancsak sok dolga szokott lenni az anyakönyvvezetőnek meg a papnak, mert igen sok ifjú párt kell összehadni. (Hering esküvők = herring weddings.) Viszont, ha nem jönnek meg a várvavárt heringrajok, ami bizony előfordul, akkor füstbemennek a szerelmes „lassy“-k reményei is. „No herrings — no weddings“, nincs hering — nincs esküvő, mondja a skót halásznép.

Különös dolgokat olvashatni mostanában a heringről. Október közepén a heringhalászok ezreit éhínség fenyegette, mert haluk tucatját egy pennyért (kb. 10 fillér) voltak kénytelenek vesztegetni a weekendkor, hétfőn pedig már három darabért is fizettek ugyanennyit. Nagy baj ez a túlságos áringadozás, melyet a zsákmány kiszámíthatatlansága okoz. Így válhat az áldás átokká is. De az is baj — mint ők írják —, hogy a heringet azért nem veszi az angol fogyasztó, mert akként okoskodik, hogy „nem lehet az jó, ami annyira olcsó“. Mással meg ezt olvastuk: a heringet nem veszi a kényes, mert szálkás, megveti a büszke, aki fél, hogy szomszédai meglátnák, mit visz haza, s így csak kevesen vásárolják, az igazi szakértők, akik „az angol reggeli királyának“ tartják a heringet. („King of the English breakfast-table“.)

Szó, ami szó, a helyzet az, hogy az angol heringhalászat zsákmányából 5—10 százalék fogy csak el a szigetországban, a többit — fogyasztóközönség hiányában — exportálni kénytelenek. Az export leginkább Németországba, Hollandiába, Amerikába sőt Oroszországba történik. Ez utóbbi ország volt az angol heringhalászat egyik legjobb piaca, de a szovjet-rendszer alatt ez a piac hosszú időre teljesen elveszett, de most már megint fontos.

Az angol heringhalászat jelentőségének némi érzékeltetésére álljon itt néhány adat: A „Buckie“-flotta, mely 300 gőzbarkából és motorosból áll 275.000 fontot vett be a kb. 8 hetes aratási szezonban. (kb. 6.000.000 pengő.) A kiadás ezzel szemben hetenként egy-egy gőzhajó esetében kb. 50 font, motorosnál kb. 30 font. A stornoway-i flotta ugyancsak 300, de értékesebb hajóból áll (darabja kb. 2500 font). Minden hajó-fedélzetén a használt hálóanyag legalább 500 font értéket képvisel, s a viharos Északi tengeren a legnagyobb veszélynek van állandóan kitéve. A biztosító társaságok jól tudják ezt, s hálóbiztosításokat csakis arra az egy esetre kötnek, ha a háló elpusztulását *más hajó* okozná. A veszedelmek jellemzésére említik az 1929-i fegyverszünet-napot, amikor akkora vihar dúlt a heringhalászon, hogy a skót flotta kénytelen volt összes kivetett hálóinak köteleit elvágni, s a kincset hullámok prédájául eresztetni: 150.000 font értékű hálóanyag ment így teljesen veszendőbe! (Jóval több, mint három millió pengő!)

Mondanunk sem kell talán, hogy a viharzó tengeren a halászok életüket is veszthetik, hiszen igen sokszor olvashatunk apróhíreket tengeri halászhajók pusztulásáról. Ennél sokkal csodálatosabb, szinte mesébe illő az a hír, melyet nemrég olvashattunk: Egy Grimsby-be való halászgőzös fenékhálójának felhúzásakor, egyebek között egy tengeri-pók (rövidfarkú rák) is a felszínre került, mely ollójában még akkor is görcsösen szorongatott egy — pénztárcát. Ércpénz és bankók is voltak benne. Jogos tulajdonosa, egy hollandus halász, vissza is kapta. Három hónappal előbb vesztette el tárcáját az Északi tengeren!

Ugyancsak Grimsby halászkötővel kapcsolatos a következő érdekesség is, mely a legmodernebb találmánynak, a rádióknak nagy hasznát mutatja a halértékesítés terén is: Egy Izland táján halászgőzös rádióállomása felvette a hírt, hogy Grimsby-ben heringhiány van. Teljes gőzzel sietett oda, fedélzetén 3000 láda heringgel és 10.000 fontot keresett! Természetesen a rádió már a halászat ügyét is rendszeresen szolgálja a tengeren.

Itt említjük meg a heringfogás leginkább használatos módját, a lebegőhálókkal (drift-nets) való halászatot. A heringflották egységeit: a gőzhajókat is a fedélzetükön levő hálóról *drifter*-eknek nevezik, szemben a tengerfeneket súroló, zsákos hálókkal (trawl) dolgozó *trawler*-ekkel, mely utóbbiak leginkább a fenéken meglapuló fél-szegűszók és más fenékhalk (tőkehalfélék) fogására használatosak. A drifterek mindenikének fedélzetén 120 drift-net szokott lenni, mely készletből 60—80 darabot használnak egyszerre, a többi tartalék. Egyszerű, géppel kötött erős pamuthálók ezek, minden darab 55 yard hosszú és kb. 14 yard mély, felül úszóparákkal ellátva alul ólommal nehezítve, hogy a tengerbevetve a felszínen, vagy csak csekély mélységben, merőlegesen lebegjen. A hálókat sorjában, egymással kapcsolva vetik ki a hajóról, úgy, hogy a kb. 80 darab ilyen háló egyetlen, vertikális háló-falat képez. Mindenik drifter 2 sőt 3 mérföld hosszú háló-falat vet így ki, úgy este 7 órájtán, mely csak egyik végén van kötéllel a hajóhoz erősítve. Így halad azután lassan hajnali két óráig. A háló szemei 1 inch átmérőjűek, ami éppen megfelelő méret arra, hogy a hering feje a kopoltyú-fedőn túl beleszoruljon. A hal tehát megnyaklik benne. A drift-netnek, az igazi heringhálónak sem tükre, sem zsákja nincs. Hajnalban a hálókat kihúzzák a hajóra, s ha nagy raj akadt útba, akkor milliószámra is rázhatják ki belőlük a heringeket mert egyetlen vonuló heringraj becslések szerint 3.000.000.000 egyedből is állhat!

Ámde a túlbő áldás ott is bajt okoz, mint látjuk. Lezuhan a hering ára, nem tudnak mit kezdeni vele: Az angol lapokban gyakoriak voltak ősszel a hirdetések. „Egyetek angol heringet.“ Ott is propagandával dolgoznak tehát, akárcsak nálunk a pontyfogyasztás érdekében. Az angol azonban a friss heringet szereti csak, a konzerváltat szívesen átengedi a németnek, oroszoknak, amerikaiaknak.

Dr. Unger Emil.

ELADÓ!

Nagyobbmennyiségű gyorsnövésű 2—5 dkg-s
tükrös, pikkelyes nemesponty-ivadék.
Tógazdaság Tarany, Somogy megye.

Néhány szó az amerikai nyérc (mink) tenyésztéséről

Az amerikai nyérc tenyésztése a mai árak mellett nem a legolcsóbb; egy tenyészállatpár ára 1500—2500 pengő között váltakozik. A gödöllői baromfitenyésztőtelepen is tartanak amerikai nyércet, tenyészpárjáért 1500 pengőt fizettek. Négy-öt évvel ezelőtt 1200 pengőért 3 drb tenyészállatot lehetett kapni, mindenesetre elfogadhatóbb ár volt, mint a mai. Kétségtelen, hogy néhány év múlva a kereslet csökken s a kínálat fokozódik és ezzel kapcsolatban az árak is alacsonyabbak lesznek. A mai túl magas árak mellett haszonra csak az számíthat, aki maga is elsősorban tenyészállatokat akar eladni.

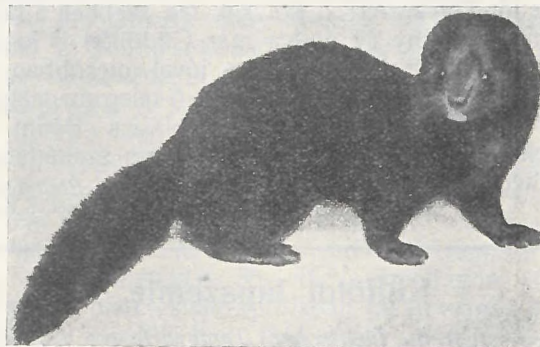
Az amerikai nyérc átlagos hossza 45—60 cm, amelyből 14—16 cm esik a farkára. Bundája alul-felül sötét-dióbarna, farka feketebarna, állcsúcsa pedig fehér. Az Amerikában „mink“ néven ismeretes állat, Kaliforniától a legészakibb vidékekig előfordul. Ezen a nagy területen több alfaja ismeretes. Az Egyesült Államok északkeleti részén él a törzsalak *Mustela vison vison* SCHREB, mely kicsi és finom szőrű. Ugyanitt a tengerparton a *Mustela vison lutrecephala* HARLAN található, mely nagyobb, de durvább szőrű. Texas és Floridáig terjed a *Mustela vison vulgivagus* BANGS, mely világos színű, durva szőrű és vastag bőré. A délatlanti államokban él az ugyancsak durva szőrű, de sárgásbarna színű *Mustela vison lutensis* BANGS. A nyugati partokon, Alaszkától Kaliforniáig, található a *Mustela vison energumenus* BANGS, mely nagy, sötét színű és durva szőrű. Ehhez csatlakozik északfelé Alaszkában a *Mustela vison melampus* ELLIOT nevű alfaj, mely igen nagy és sötét színű. A Yukon-folyó táján él, a nagyon sötét színű *Mustela vison ingens* OSGOOD. Alaszka keleti felében az ugyancsak igen sötét, de jóval kisebb *Mustela vison nigrescens* BAIRD található. A Hudson-öböl környékén és Labradorban előforduló, igen nagy, kékesfekete színű és finomszőrű nyércet BRASS *Mustela vison borealis* néven vezette be az irodalomba.

A kereskedelemben különféle néven kapható nyércnek nem azonosak a nyérc földrajzi változataival, hanem kitenyésztett változatok. Ezek közül legnevezetesebb az alaszakai és a kanadai (Quebec) nyérc. Az alaszakai nyérc gereznája nagyobb, világosabb színű és durvább szőrű. A kanadai nyérc gereznája kisebb, sötét-dióbarna színű és selyemfinom szőrű.

A nyérc-ketrec átlagosan 3—4 m hosszú, 80—90 cm széles és 60—70 cm magas; 16—18 mm szemnagyságú cinnezett vasdróthálóból készül, amelyet megfelelő méretű fa vagy vas keretre feszítenek ki. Az ajtó a ketrec tetején van elhelyezve, oly módon, hogy azon át a ketrec minden egyes része kényelmesen elérhető. A ketrec egyik keskenyebb oldalán kis nyílás vezet a kívül elhelyezett faládjába, mely biztonság okáért belülről dróthálóval bevont. A láda fedele kinyitható, a fedél alatt keretre feszített drótháló van, amely az állatok szökését akadályozza meg. A láda belseje három részre osztott, a bejárat nyílástól legtávolabb eső rész, az állat hálókamrája, száraz szénával van kitömve. Az állatok természetesen más méretű, más beosztású és ennél drágább kivitelű ketrecekben is elhelyezhetők. Minden egyes nyérc külön ketrecben tartandó, minthogy nagyon marakodó, veszekedő természetűek és verekedés közben könnyen megölik egymást.

Egy nyérc hímre két-három nőtényt lehet számítani, egy hímekkel kezdeni a tenyésztést azonban nem ajánlatos. Ivarzás idején a hím állatot a nőtény ketre-

cébe helyezzük. A hím áthelyezése előtt a nőtény ketrecét ki kell tisztítani; különösen a nőtény ürüléke távolítandó el gondosan a ketrecből, mert igen gyakori eset, hogy a hím a nőtény ürülékét felfalja. Minthogy az a legbiztosabb útja a belférgek átvitelének, fertőzésnek, ezt okvetlenül meg kell akadályozni. Ahogy a pázás megtörtént, a hímet azonnal eltávolítjuk; az együtt hagyott hím és nőtény a pázás után hamar összekap, s az ilyen harc, az egyik pusztulásával jár. Az ivarzás ideje rendszeren február közepétől március elejéig tart. A terhesség idejére vonatkozó adatok eltérők, 42—62 napig terjednek; leggyakrabban emlegetett az 53 napos terhességi idő. A kölykek száma 2—12 lehet.

Németországban tenyésztett nyérc.

A nyérc legjobban szereti a halat, békát, csigát tojást, az apróbb emlősöket és az apróbb madarakat táplálható marhahússal, lóhússal is. Naponta kétszer reggel és estefelé kap enni, ugyanakkor kap friss ivóvizet és nyáron át friss fürdővizet is. A táplálás módját és a pontos adagolást az egyes szakmunkák részletesen tartalmazzák. A táplálék összetételét tekintve, a nyérc tenyésztés elsősorban tógazdaságoknak ajánlatos, ahol ily módon a szeméthal jól értékesíthető.

A nyérc kényes állat. Mely száraz éghajlat alatt hamar elpusztul; a hűvös, nedves, ködös éghajlatot kedveli. Kettő-öt fokos januári és egy-négy fokos februári hideg, tartós hótakaróval együttesen, a nyérc tenyésztéshez igen kedvező. Hazánkban körülbelül a 400—1000 m magasságban fekvő helyeken ilyen az éghajlat s ott sikerrel tenyészthető. Természetesen vannak alacsonyabban fekvő megfelelő helyek is; 1000 m magasságon felül, az ultraviola sugarak, a gerezna színének teltségét csökkentik.

A nyérccél leggyakoribb az emésztő szervek megbetegedése; a legtöbb elhullásnak is ez az oka. A nyérccnek is vannak belső élősködői, súlyosabb bajokat azonban ritkán okoznak.

Az amerikai nyérc gereznája nagy szerepet játszik a kereskedelemben. Évente mintegy 300.000 drb kerül forgalomba, körülbelül ugyanennyit a helyszínen (Amerikában) használnak el belőle. Legértékesebbek a labradoriak és a Hudson-öböl környékiek, ez utóbbiak közül is az *E. M.* (Eastmaine) és *E. B.* (Esquimo Bay) jelzésűek. Nagyobb mennyiségben kerül forgalomba a *Y. F.* (York-Fort) jelzésű s minthogy ez évszázadok óta egyformán jó (minőségű), a másféle nyérc gerezna ára a yorkfortiéhoz igazodó; a yorkforti tehát értékmérő a nyércgerezna piacon.

A nyércgerezna darabjáért 40—180 pengőt fizetnek, de ezen belül legalább tízféle árut különböztetnek meg; a gerezna átlag ára körülbelül 100—120 pengő.

A nyércgerezna 90—100 drb-ot tartalmazó kötegekben kerül a kereskedelemben. A kötegekben egyforma

minőségű, nagyságú és színű gereznák vannak. A nem osztályozható és a sérült gereznák „all rounds“ jelzéssel jönnek forgalomba és természetesen jóval olcsóbbak. Három-négy köteg kifogástalan áru összeállításához 800—1000 drb gerezna szükséges. A nyérctenyésztő farmok legtöbbje, mint a nagykereskedők szállítója, alig ha jöhet számításba. A kistenyésztő tehát a gereznát — addig míg szövetkezetekbe nem tömörül — csak szűcsnek tudja eladni; nyilvánvaló, hogy ilyen viszonyok mellett árúját csak korlátozottan tudja értékesíteni. Ezzel a kistenyésztőnek számolni kell.

Hazánkban amerikai nyércet a gödöllői baromfitenyésztő-telepen tenyésztnek. 1930 őszén hoztattak két nőtényt és két hímet Sziléziából. Az idén az egyik nőtényt kölykezett; a kölykek ma szebbek a hozatott állatoknál. Néhány év múlva már Gödöllőn is kaphatók tenyészállatok s előreláthatólag jóval olcsóbban, mint külföldön. A gödöllői nyérctenyésztő-telep megalapítását Benkő Pál gazd. főfelügyelő és Belasics Bálint gazd. felügyelő urak gondos előrelátásának és szakértelmének köszönhetjük.

Dr. Éhik Gyula
egyetemi m. tanár.

Külföldi lapszemle.

A Verein Deutscher Teichwirte e. V., Reichsverband der deutschen Teichwirtschaft, december 11-én Berlinben rendkívüli közgyűlést tartott a pontypiac helyzetének és a magyar érdekeltségekkel folytatott tárgyalások eredményének megvitatása tárgyában. A közgyűlést választmányi ülés előzte meg, melyen az egyesület anyagi helyzetének rendbehozatalát tárgyalták. Az egyesület ugyanis feladatainak megoldása kapcsán olyan kiadásokat volt kénytelen vállalni, melyekre megalakulásakor nem számíthatott. Ezeket a kiadásokat fedezni csak oly módon lehet, ha a tagok az 1932. évre szóló tagdíjakat előre befizetik.

A közgyűlésen elnöklő v. Heydebrand elsősorban cáfolta azokat a híreket, mintha a cottbusi határozatok gazdasági harc megindítását célozták volna, ezzel szemben hangsúlyozza, hogy a megindított viták szolgálták a kibontakozás kiinduláspontjául. Az elnökség az egyes termelők érdekkörén túlmenőleg a termelők összességének érdekeit tartotta szem előtt és a jövőben is az lesz a törekvése, hogy a kistermelők is szóhoz jussanak.

A közgyűlés legfontosabb tárgya a pontypiac pillanatnyi helyzetéről szóló jelentés volt, melyet v. Heemskerck terjesztett a közgyűlés elé. A helyzet kulcsa a magyar érdekeltséggel való megegyezésben rejlik. A november 23—28 között lefolytatott tárgyalások lehetővé tették, hogy olyan megegyezési tervet hozzanak a közgyűlés elé, melyet a jelen körülmények között annál inkább elfogadandónak kell tekinteni, mert az ideai piaci helyzet megmentése csak ennek a megegyezésnek sürgős életbelépte révén remélhető. Az egyezménytervezetet (Gesamtvereinbarung) —, melynek lényeges pontja az, hogy a Magyar Tógazdaságok rt. 1931 májusáig évente legfeljebb 18.000 Zentnert (9000 métermázsza) szállíthat Németországba és pedig a piac igényeihez igazodólag, — szószerint felolvasták és elfogadták. Három tag, akiknek részben kételyeik voltak, részben az idő rövidsége miatt kellő áttekintést nem nyertek, tartózkodott a szavazástól.

Felszólalt még Winkler, a halkereskedők szövetségének ügyvezető igazgatója és kérte, hogy az egyesület hasson oda, hogy az áruházak ne kapják kedvezményes áron a termelőktől a halat, mert az ebből származó kárt a kiskereskedelem kénytelen a termelőkre visszahárítani.

Az egyesület határozatát táviratilag közölték a Magyar Tógazdaságok rt.-al.

(Fischerei-Zeitung, Neudamm, december 20.)

Achtung! Karpfenteichwirte! című cikkben a német érdekeltségnek az a része, amelyik már a szeptemberi cottbusi halbörzén a magyarokkal való megegyezést sürgette, örömmel veszi tudomásul, hogy ez a megegyezés küszöbön áll. Véleményük szerint a megegyezés nélkül a halpiac helyzete menthetetlen lett volna. Ezenkívül az a veszély is fenyegetett, hogy a Gesellschaft für Karpfhandel meggyöngyülése esetén az eddig háttérbeszorult exportországok, nevezetesen Oroszország és Franciaország előre törtek volna és szabad lett volna számukra az út a bevétel megkétszerezésére. Első eredményként jelentkezik már némi áremelkedés is, amennyiben Zentnerenként 5 márkás emelkedésről lehet beszámolni.

(Paul Vogels Korrespondenzblatt, decemer 1.)

A Wie steht es mit der Kaufkraft der Bevölkerung? című cikkben a pontypiac terjeszkedési lehetőségeit elemzi ugyanez a lap és rámutat arra, hogy az ország vásárlási képességének megállapításánál a munkanélküliség statisztikai adatain kívül a vagyoneeloszlási statisztikai adatokat is figyelembe kell venni és akkor mindjárt kedvezőbb színben fog feltűnni a piac helyzete. A napilapokban közölt statisztikai adatok szerint u. i. Németországban mintegy két és fél millió azoknak a száma, akiknek a vagyona meghaladja a 6000 márkát. Ha ezeknek a számát kiegészítjük a vagyonkimutatásban nem szereplő tisztviselők és más fizetésükből élőkkel, úgy 3 millióra tehetjük a számát azon családfőknek, akik abban a helyzetben vannak, hogy évente legalább háromszor édesvízi halat fogyasszanak. Ha a családokat átlagosan 3 főből állónak vesszük, a fejadagot pedig egy fontra, úgy 810.000 Zentner (405.000 métermázsza) ponty, compó és pisztrángnak kellene fogyni. Pár százezer Zentnert törölhetünk is ebből és még mindig hatalmas fejlődési lehetőség mutatkozik az édesvízi halak elhelyezésére. A fejlődés elején állunk tehát, a propaganda még csak gyermekcipőben jár, épúgy az elosztó szervezet is. A termelők és kereskedelem vezéregyesületének legelső feladata éppen a még fel nem tárt fogyasztókör meghódítására alkalmas propaganda kifejlesztésében és az elosztószervezet tökéletesítésében jelölendő meg.

(Paul Vogels Korrespondenzblatt, december 15.)

Románia halászata. Oroszország után talán Romániának van Európában legnagyobb belvízi halászata. A román tavaknak és folyóknak összterülete mintegy 1·2 millió hektárra tehető. Ennek megfelelőleg a hal nagy szerepet is játszik, a nép táplálékai között a hús és a sajt után a harmadik helyet foglalva el, 33—35 kg évi fejadaggal. Az évi halzsákmány egyesek szerint 33, mások szerint 45 millió kilogramm lehet, amely azonban kedvezőtlen években 17—18 millió kg-ra esik vissza. Kivételre alig 1·2 millió kg kerül, sőt Oroszországból, Törökországból, Hollandiából, Franciaországból és Norvégiából tengeri halakat importálnak.

Legjelentősebb természetesen a dunai halászat, mely csaknem teljesen az állam kezében van. Az állami halászati monopólium gyakorlása részes halászok útján történik, akik saját szerszámmal dolgoznak és a Dunán a kifogott halzsákmány 70%-át, a tavaknál 50%-át kapják. Az állami vizek hozama mintegy 25 millió kg, melyből kb 30.—40.000 kg esik Turn-Severin környékére a többi az alsóbb Dunaszakaszokra. A fő fogási időszak augusztustól-novemberig tart. A tavak legnagyobb része csupán árvicek alkalmával jut frissítő

vízhez, ezért a tenger közelében gyakran brakkvízűek és alig érik el a hektáronkénti $\frac{1}{2}$ kg-ot, holott példák mutatják, hogy ahol tápcsatorna révén a Dunával összeköttetést létesítettek, ott 75 kg-ra is felszökött a hektáronkénti hozam. Ez pedig egyedül a Razim tónál 6 millió kg-ot jelent.

A szállító és raktározó berendezések nagyon hiányosak, ezért évente rengeteg mennyiségű hal pusztul el és sok helyen olyan áron kell eladni, amelyet éppen kínálnak érte.

(Österreichische Fischerei-Zeitung, december 1.)

Haltelepítések jelentőségéről. Az ipar kifejlődését mindenütt nyomon követi a természetes vizek halállományának nagymértékű és rohamos csökkenése. Németországban ez a szomorú jelenség oly nagy méreteket öltött, hogy egyesek már az ivadékihelyezések útján való pótlásokban sem bíznak. Cikkíró szerint ezt az álláspontot a halászat védelmére hivatottak nem tehetik magukévá, hanem minden eszközt meg kell, hogy ragadjanak a halállomány emelése érdekében. Ilyen eszköz lenne a cikkíró által ajánlott haltelepítés is. Ha Petersen dán biológus úttörő kísérletei nyomán sikerült a tengeren ilyen telepítéssel gazdasági előnyöket elérni, valamint a német folyók egyik-másikában az ángolnát is sikerült oly folyószakaszokra áttelepíteni, ahol a vándorlási akadályok miatt el nem juthatott volna, akkor máshol és más halfajjal is célt lehet érni a viszonyok előzetes és alapos tanulmányozása mellett.

Példaképpen felemlíti, hogy a Steinbutt (Félszeg-úszó) az Elbának alsó szakaszán igen nagy mennyiségben fordul elő, de nem találván elegendő táplálékra csak csenevész marad, viszont az Elba középső szakaszára alig néhány tud csak eljutni, amelyek azonban hatalmas nagyságra megnőnek. Határozottan gazdaságosnak látszik tehát az Elba alsó szakaszáról ilyen halakat áttelepíteni a táplálékban dús felsőbb szakaszba. Természetesen először csak kísérletképpen és csak eredmény esetén nagyobb arányokban.

(Allgemeine Fischerei-Zeitung, december 1.)

Pisztrángikrák nagyságának jelentőségéről, cikkíró (Arens) szerint túlzott hírek vannak forgalomban. Véleménye szerint az ikrák különböző okból lehetnek kisebbek vagy nagyobbak. Pl azok a pisztrángok, melyek először ívnek le, kis ikrákat, ú. n. „szűzikrákat“ raknak. Ezek az ikrák feltétlenül gyenge minőségűek és ezért elvetendők. A tavasszal ívó salmonidafajok azonban általában szintén kisebb ikrákat raknak, mint a téli ivásúak. Ezeket a kis ikrákat azonban már nem lehet minden további nélkül gyengébb minőségűnek tartani a téli ivású ikráknál. Példákat sorol fel arra, hogy bizonyos fajta pisztrángok kis ikráiból erőteljesebb és gyorsabban növő pisztrángok származtak, mint közeli vidékről való nagy ikrákból. Inkább azt tartja fontosnak, hogy egyenletesek legyenek az ikrák, mert ha a pisztráng túlságosan eltérő nagyságú ikrákat rak, úgy ez arra mutat, hogy vagy a petefészknél van baj, vagy táplálása nem volt rendszeres.

Varjak, mint halrablók. Az ornitológusok szerint a varjú nemhogy nem káros, de egyenesen hasznos. Cikkíró, — dr. Hans Pfaff — szerint csak nagyobb vízfolyásoknál és egyenletes vízmélységnél ilyen ártatlanok, mert saját megfigyelése szerint sekélyvízű patakoknál veszélyes halrabló válik belőle, így pl árvizek kiöntéseiben és a visszamaradó sekélyebb mélyedésekben. Különösen veszélyesek azonban a varjak a pisztrángokra különösen ívás idején, mikor sekélyebb vizeket keresnek és kevésbé óvatosak. Cikkíró saját szemével látta,

amint három varjú halászott és közülök egyik egy szép $\frac{1}{4}$ fontos példányt fogott.

Hivatkozik dr. Flórikes és más szerzők véleményére is, melyek igazolják a varjak halászó hajlandóságát.

(Allgemeine Fischerei-Zeitung, december 1.)

Tanulmányúton néhány ausztriai haltenyésztő telepen c. cikkének folytatásaképpen Kriszt Ferenc a tiroli Leutasch község melletti pisztrángost ismerteti, melyet a jelenlegi tulajdonosnak, Richard Wolleeknek édesatyja 40 évvel ezelőtt alapított. Annakidején nagy nehézségekkel kellett megküzdeni, ma azonban szép eredménnyel dolgozik, bár nagyobb személyzetet igényelne. A telep központját egy természetes tó, a Weidachsee, alkotja, mely körül 49 mesterséges tó helyezkedik el. Ide tartozik még mintegy 50 km hosszúságú patak is, az Isarba torkolló Ache és 13 mellékpatakja. A tavak összterülete 10 ha, melyből $2\frac{1}{2}$ ha a Weidachseere esik. A költőház oly szolidul van megépítve, hogy ma is kitűnő állapotban van és 14 keltető készülékével mintegy 350—490.000 ikra keltetésére alkalmas, de évente csak 250.000 darab kel ki, melynek több mint fele sebespisztráng, mely mellett saiblingot és szivárványos pisztrángot termelnek. Sebespisztrágnál 40%, szivárványosnál 35—45%, saiblingnál 50% a veszteség. A márciusban-áprilisban kikelt ivadékok tojásárgájával, később lép, máj, tejtermékek és salmóna halliszttal etetik és a tavakban és árkokban októberig 5—10 cm átlaghosszúságra nevelik. Októberben aztán a Weidachseebe és a patakokba kihelyezik. Középre egyszerű szállító edényekben szállítják őket, nagyobb távolságra oxigénes szállító készüléket használnak, melyekből 10 darab van a telepen.

(Der Deutsche Fischer, december 1.)

„*Première et brillante tentative de propagande carpi-cole locale*“ címen számolnak be a Moselle és Alsó-rajna vidéki tógazdák az általuk megkísérelt propagandáról. A propaganda eszközei náluk is: transparens vetített reklámok mozikban, halfőzöreceptek osztása és a Metzben tartott halkóstoló napok, valamint az ezekről szóló sajtóbeszámolók voltak. Az eredménnyel meg voltak elégedve a francia tógazdák. Az érdeklődés további ébrentartására ilyen szövegű hirdetésekkel egészítik ki propagandájukat: „Asszonyom, holnap péntek lesz, gondolt már arra, hogy halkereskedőjétől egy pontyot vásároljon?” vagy „Asszonyom, észrevette már, hogy milyen olcsó a lotharingiai halastavak pontyja? Használja fel az alkalmat!” Az eddigiekből azt a következtetést vonták le, hogy minden más eszköznél jobb propagandának bizonyultak a pontykóstoló napok, ahol meggyőződhetnek az „iszapíról” szóló mesék alaptalanságáról.

(Bulletin français de pisciculture, december.)

rendkívüli gyorsnövésű

NEMES PONTYIVADÉKOT

A 3 ELSŐ DIJAL KITÜNTETETT

BIHARUGRAI TÖRZSBŐL,

valamint

harcsaivadékokat és süllőikrákat

szállít:

CORCHUS DEZSŐ ÉS ZOLTÁN

BUDAPEST, IX., BORÁROS-TÉR 3. SZ.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Felügyelőség 1931. év végén az Orsz. Halászati Egyesület kezdeményezésére a következő köriratot intézte valamennyi halászati társulathoz:

„A halászati társulatoknak legfontosabb célja és feladata a halállomány szaporítása és védelme. E célra szolgáló eszközei: nemes pontyivadéknak és megtermékenyített süllőikrának alkalmas helyeken való kihelyezése, kíméleti terek, ivadéknevelő telepek létesítése és gondozása, a fogások üzemtervszerű ellenőrzése és szabályozása.

Ezen eszközök alkalmazása legtöbbször jelentős anyagi áldozatot igényel, s ezért különösen a pontyivadék és süllőikra kihelyezésénél az állam az elmúlt években tetemes összeggel támogatja a társulatok ezirányú munkáját.

Talán felesleges megemlíteni, hogy az állam teherbíró képessége jelenleg a lehető legcsekélyebb, s ezért az 1932. év tavaszán aligha várható, hogy a társulatok halállományának szaporítására szükséges összegek rendelkezésre fognak állani.

Vizont a tógazdaságtól a lehalászás után beérkezett jelentésekből kivehetőleg jövő év tavaszán jelentékeny felesleges ivadék lesz, melyet kedvező áron lehetne kövizeink népesítésére megszerezni. Érdeklődésünkre a tógazdák, amennyiben valami elemi csapás közbe nem jön (rendkívül szigorú tél stb.) és az ivadék el nem pusztul, az egyes társulatok vasúti állomására szállítva a pontyivadék q-át mintegy 100 (Egyszáz) pengőért tudnák rendelkezésre bocsátani. Olyan ár ez, amely tényleg kedvezőnek mondható, s amely mellett érdemesnek látszik a társulat vizeinek megjavítását komoly megfontolás tárgyává tenni. A tárgyalásokba a halászbérlőket szintén be kellene vonni, mert a halásítás közvetlen hasznát elsősorban ők élvezik. A bérlők tapasztalatai alapján meg kellene állapítani azt, hogy hová mennyi ivadékot lehetne kihelyezni, hogy a társulat halaszvizeinek feljavítására a kínálkozó kedvező alkalom teljesen kihasználtsék.

Az elmúlt években több társulat, és több bérlő kérte az általános halászati tilalom felfüggesztését vagy megrövidítését, s ezt a kérelmet az Országos Halászati Egyesület is melegen támogatta. Ha a társulat vagy bérlői komoly anyagi áldozattal végrehajtott, vagy végrehajtandó halászási munkát tudnak felmutatni, joggal hivatkozhatnak a tilalom felfüggesztésével járó esetleges károk ílymódon való ellensúlyozására, s ily körülmények közt több reményük lehet a Földművelésügyi Miniszter Úr engedélyének elnyerésére, mintha kérelmüket egyedül a súlyos gazdasági viszonyokra való hivatkozással indokolják.

A halállomány gondozásának további eszközeit, nevezetesen a kíméleti terek felkutatását, ivadéknevelő telepek létesítését Tek. Cim. szintén vegye megfontolás és tárgyalás alá s amennyiben ennek eredményéhez képest valami teendő látna szükségesnek, e tekintetben forduljon bizalommal a halászati felügyelőséghez és úgy tanáccsal szolgálunk, mint a netán szükséges terveket készséggel elkészítjük. Ha a társulatok életrevaló eszmékkel jönnek, úgy a gazdaságosan létesíthető ivadéknevelő telepek vagy egyéb gyakorlati értékű létesítmények építési költségeihez némi állami támogatást is lehetne kilátásba helyezni.

Mindezek alapján felkérem a társulat vezetőségét, legkésőbb 1932. év január hó végéig szíveskedjék hivatalunkat értesíteni arról, hogy a maga részéről kívánatosnak tartja-e az 1932. évi általános halászati tilalom (április 20-tól május végéig) részben vagy egészben való felfüggesztését s ennek ellenében mennyi pontyivadék kihelyezését tudná biztosítani saját, vagy a halászbérlők költségén a jövő év tavaszán?

A halállomány szaporítására és védelmére vonatkozó egyéb javaslatait ezen közlésébe szintén szíveskedjék felvenni, hogy annak alapján a jövő évi munkatervet összeállíthassuk.

Végül kérjük, hogy az évi halfogási eredményt halfajok szerint elkülönítve szíveskedjék hivatalunkhoz feltétlenül beküldeni, mert csak ennek alapján kísérhető figyelemmel az, hogy a halállományban mily irányú változás állott be és hol kellene annak növelése érdekében intézkedéseket tenni.

A 6500/1926. sz. F. M. rendelet 70. §-a alapján a halfogások eredményeit a bérlő közvetlenül is megküldheti. Az adatokat hivatalos titokként kezeljük, s azokat másra, mint a halállományban beállott változások ellenőrzésére, nem használjuk fel.⁴

A kezdeményezés ezek szerint megtörtént, most már csak a társulatok vezetőségének, tagjainak és halászbérlőinek lelkes tevékenysége szükséges hogy a nyílt vízi halászat fokozatos megjavításának munkája a kívánatos ütemben meginduljon.

F.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya múlt évi december hó 14-én ülést tartott, melyen jelen voltak: Tomcsányi Vilmos Pál elnöke alatt Répássy Miklós és báró Szurmay Sándor alelnökök, Corchus Zoltán, dr. Dobránszky Béla, Kuttner Kálmán, dr. Lukács Károly, Paluzsa László, Schwarz Izidor, Szalkay Zoltán,

Zimmer Ferenc választmányi tagok, Fischer Frigyes igazgató és Illésy Zoltán titkár.

Távolléttüket kimentették: Pataki-Beksics Tibor, dr. Iklódy-Szabó János, báró Inkey Pál, dr. Isgum Ádám, dr. Kovács Vilmos, Purgly Pál és ifj. Zimmer Ferenc.

Elnök üdvözlöli a megjelent választmányi tagokat, az ülést megnyitja és felkéri az igazgatót a tárgysorozat ismertetésére.

1. *Igazgató* jelentést tesz a halkivitel ügyében a Magyar Nemzeti Banktól érkezett átiratról. Az előző választmányi ülés megbízta az igazgatót, hogy érdeklődjék a Nemzeti Banknál az iránt, vajjon az előponyra megadott deviza kedvezmények az összes halkivitelre is átruházhatók lennének-e. Figyelemmel arra, hogy félt, hogy a már elnyert kedvezményeket is veszélyeztetjük, az érdeklődést megfelelő óvatossággal kellett lebonyolítani. Erre vonatkozólag igazgató jelenti, hogy még mielőtt a puhatolódzást bizalmas módon megkezdte volna érkezett a Nemzeti Bank november 25-éről kelt értesítése, mely szerint a deviza kedvezmények az összes magyarországi export halakra való kiterjesztése nem engedélyezhető. Minthogy ezek után további intézkedést tenni nagyon kockázatos lett volna, igazgató a Magyar Nemzeti Banknál nem tudakolódzott, hanem kéri erre vonatkozólag a választmány további utasítását.

A választmány hosszas megbeszélés és megfontolás után akként határozott, hogy ez ügyben egyelőre várakozó álláspontba helyezkedik s a kérdést addig nem érinti, míg a Nemzeti Bank álláspontjának megváltoztatására kellő kilátást nem nyer.

Ugyanezzel a tárggyal kapcsolatban többen indítványozták, hogy a halra mint exportcikkre a széles közvélemény figyelmét kellene felhívni s e célból a napilapokkal kellene összeköttetést keresni és fenntartani. E célra alkalmasnak látszik úgy a Mezőgazdasági Társaság, mint a Pesti Napló, Pesti Hírlap vagy egyéb elterjedt napilap közgazdasági rovata. A megbeszélés eredménye az, hogy legcélszerűbb lenne a helyzetről időnként a Magyar Távirati Irodának értesítést leadni, mert ílymódon az összes napilapok átvonnák a Távirati Iroda útján leadott híreket.

2. *Igazgató* jelentést tesz, hogy a hízalási hitel meghosszabbítása tárgyában az Altruista Banknál lépéseket tett. A hiteleket előreláthatólag a múlt év mintájára megfogják hosszabbítani. Tudomásul szolgál.

3. *Dr. Paluzsa László* választmányi tag bejelenti, hogy Lengyelország felé az export ezidőszent csaknem teljesen szünetel, mert a lengyel halpiac árai rendkívül alacsonyak, de ezen felül is Lengyelország állandóan akadályokat gördít exportunk elé. A behozatalt állatorvosi bizonyítvány felmutatásától teszi függővé, amelyet csak a lengyel földművelésügyi miniszternek áll jogában kiadni. Ilyen engedélyek az év november 24-ig voltak birtokunkban, s dacára, hogy újabb 1000 q-ra kértünk engedélyt, az engedély december hó 1-ig még nem érkezett meg. Kétségtelen, hogy az engedély kiadása szándékosan késik, s hogy a konkurens lengyel termék szövetkezett gátolja meg az engedély kiadását. A magyar követség már közbe is lépett s ennek dacára nagyon kétes, hogy eredményt érünk-e el. Kéri a választmányt, hogy a külügyminiszterhez a karácsony közelsége miatt ha szükséges távirati jelentést tegyen a helyzetről és kérje meg, hogy a lehető legerélyesebben intézkedjék az állatorvosi engedély kiadása végett.

A választmány megbízta az igazgatót, hogy ez ügyben a minisztérium külügyi osztályával egyetértően az ügy sürgősségéhez képest járjon el.

4. *dr. Lukács Károly* választmányi tag bejelenti, hogy a sózott keszeg vámjáról a külügyminisztériumból csak utólag nyertek értesítést s ezért pótlólag kellett lépéseket tenni, hogy a vámkokat kivitelünknek megfelelően szabályozzák. Kéri az egyesületet járjon el az illetékes tényezőknél aziránt, hogy jövőben az ilyen külföldi egyezségek megkötése alkalmából folytatandó tárgyalásokról az érdekeltek idejekorán értesítést kapjanak, mert igen fontos ügyekben tudomásukon kívül érdekeiket sértő megegyezések jöhetnek létre. Csak például említi meg, hogy halpikkelyt és gyöngyesszenciát Spanyolországba és Franciaországba is exportál s így ezen országokkal való tárgyalásoknál könnyen megtörténhetik, hogy erről a tárgyalók elefelejtkeznek.

A választmány megbízta az igazgatót, hogy egyrészt a földművelésügyi minisztérium külügyi osztályával ez ügyben közvetlenül lépjen érintkezésbe, másrészt keressen érintkezést az OMGE mezőgazdasági vámpolitikai központjával, amely az ilyen tárgyalásokon szintén részt szokott venni.

5. Többek érdeklődésére igazgató bejelenti, hogy a pontytermés statisztikája ügyében a köriratokat szétküldte az összes tógazdákhoz, azonban dacára annak, hogy a lehalászások már legtöbb helyen megtörténtek, a jelentések gyéren futnak be.

A választmány a tógazdák buzgalmanak lanyhulását sajnálattal veszi tudomásul, mert igen fontosnak tartja, hogy terméssükről pontos értesülésünk legyen, mert csak ez esetben áll módunkban kivitelünket ahhoz képest irányítani.

6. *Igazgató* a propaganda ügyében jelenti, hogy az ismert halplakátot 2000 példányban elkészítette s azokat a székesfevárosi hirdető oszlopain és tábláin, továbbá a vidéken levő haláru-soknál kifüggesztette. A propaganda bizottsággal egyetértően Budapest körzetében is elhelyezték ezeket a plakátokat, továbbá a mozgófénykép színházakban is vetítik azt. A plakát kicsinyített példányát a közúti villamosokon is 1000 példányban kifüggesztették. A propaganda egyéb módjára anyagi eszközök nem állottak rendelkezésre, mert a nagy plakát elkészítéséhez szükséges 1600 pengő körüli összeget is a Magyar Tőzdaságok R. T. előlegezte. A propaganda eddigi költségeit a termelőktől és kereskedőktől beszédett q-kénti 50 f, illetőleg 1 P fedezte, s remélhetőleg az előleg is megtéríthető lesz.

Tudomásul szolgál.

7. Tagul jelentkezett: Döry Frigyes földbirtokos, Paradicsom-pusztá u. p. Zomba.

A *választmány* a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében a jelentkezőt tagul felveszi.

F.

**Garantáltan egészséges, nemes ponty-
ivadék 5, 8 és 12 dkg átlagsúlyban**

ELADÓ!

Érdeklődők fordulhatnak: a **Tatai Halbizo-
mányi Uradalom Igazgatóság**hoz Tata.

A Szolnok-vidéki felső tiszai halászati társulat mult évi november 30-án, Szolnokon tartotta meg évi rendes közgyűlését.

A gyűlést gróf Szapáry Gyula elnök nyitotta meg. Az 1931. évi működésről szóló jelentést Jolánky Vilmos társulati igazgató terjesztette elő.

Az eddigi halászati bérszerződések az egész társulati vízterületen lejártak. A hat évre szóló újabb bérbeadás mintegy 12% -al kevesebb évi bérösszeget eredményezett az eddiginél. Az apadást részint a halállomány, részint a halászoknak csökkenése okozta. Az 1932. évi költségelőirányzat a következőkben állapított meg:

Bevétel:

Mult évi pénzmaradvány, járulékok, bérek és kamatok
összesen: 11.112 P 85 f

Kiadás:

Igazgatási és irodai költségek: 950 P
Halivadék beszerzés és kihelyezés: 1500 "
Kubikgödrök lehalászása: 40 "
Ellenőrzés, rendkívüli kiadások: 430 "
Érdekeltek osztalékára: 10.946 "

Összesen: 13.866 P

Végül elhatározta a közgyűlés, hogy a fegyverneki holt Tiszának társulati kötelékébe való bevonása iránt a hatósági eljárást megindítja.

I.

ÚJDONSÁGOK—VEGYESEK.

A karácsonyi halpiac forgalma általában, mint illetékes helyekről értesültünk, kielégítő volt, ami az alacsonyabb áraknak tulajdonítható. A hazai forgalom mellett sikeres volt az export is Németországba és Ausztriába. A Lengyelországba irányuló export azonban teljesen megakadt, mert az engedélyezett kontingens kimerült, és a lengyel földművelési minisztérium újabb kontingensre az engedély kiadását halogatja.

Újdonságok a csemegeüzletekben. Budapest előkelő csemegeüzleteiben — már ami a halételeket illeti — eddigelé a tengeri haláru kizárólagos, vagy legalább is túlsúlyban volt mindenütt. Szardíniák, füstölt heringek, sprottok, savanyú kelettengeri heringek, orosz halak, angolnák, „füstölt pisztráng“, (amely sohasem volt pisztráng, hanem tengeri makrahal: Scomber, olaszul Scombro) stb. Ezek a kozkedvelt ételek — bár külföldi a nyersanyaguk — nagyrészt hazai konzervgyárak által dolgoztatnak fel és kerülnek forgalomba.

Legújabbban történik csak meg, hogy ilyen csemegék hazai édesvízi halakból is készülnek. Nemrég jelent meg így a csemegeüzletek kirakataiban a *füstölt ponty*, legutóbb pedig a *füstölt balatoni fogas* is, melynek minden darabján látható a balatoni eredetet bizonyító dombornyomású kerek gomb „Balaton — B. H. R. T. — fogas“ felírással.

Reméljük, hogy lesz is kelendősege édesvízi halainknak ebben a formában is. Izre, minőségre teljesen versenyképes ez az áru a fennebb említett füstölt tengeri halakkal.

Dr. U. E.

A Csehszlovák halgazdaságok védelme. (MAK) A csehszlovákiai haltenyésztők és kereskedők egyértelműleg elhatározták, hogy a külföldi verseny ellen a belföldi pontyra védjegyet vezetnek be. Ezt olyképpen oldották meg, hogy a belföldi pontyot áruló kereskedők üzletei a bejáratnál két táblával lesznek megjelölve és a táblán a következő figyelmeztetés fog állani: „Ebben az üzletben csak jó belföldi pontyot árulnak.“ A védjeggyel való visszaélést a tisztességtelen versenyről szóló törvény alapján fogják üldözni.

F.

Életbelépett a magyar-osztrák clearing-megállapodás.

1931. évi december hó 15-én életbelépett a magyar-osztrák clearing-megállapodás, amely szerint osztrák áruk magyar vásárlói tartozásukat pengőben fizetik be a Magyar Nemzeti Banknál, az osztrák vevők pedig tartozásukat osztrák schillingben clearing-számlára fizetik be az Osztrák Nemzeti Banknál. A két jegybank minden egyes befizetésről értesíti egymást és az átszámítás 100 pengő egyenlő 124'295 schilling, illetve 100 schilling egyenlő 80'454 pengő alapon történik. Az eladó az öt megillető összeg azonnali kifizetésére azonban csak annyiban tarthat igényt, amennyiben a kifizető jegybanknál vezetett clearing-számla követelést tüntet fel. Kivételt képez a magyar gabonát vásárló osztrák importőrök adósságának kiegyenlítése, amely olyképpen történik, hogy a Magyar Nemzeti Bank részére vezetett külön gabonaszámlára történik a vételárnak az Osztrák Nemzeti Banknál osztrák schillingben való befizetése. A Magyar Nemzeti Bank jogosult e számláról bizonyos összegig terjedőleg a befolyt összegeket tetszés szerinti idegen értékben a mindenkori árfolyamon igénybevenni. Amennyiben egy osztrák és egy magyar szerződő fél között kölcsönös eladási üzletek folytán elszámolási lehetőség adódik, mindkét jegybank esetről-esetre engedélyezni fogja ezt. A megállapodás egyelőre három havi érvényvel bír.

F.

Elsőrendű nemes pontyivadék 14—15 dkg átlagsúlyban eladó! Maisai Bérurad., Keszőhidegkut.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő Rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi Rt.-től nyert értesítés szerint december hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	{ nagy	1'40—1'60 P
	{ közép	1'20—1'40 "
	{ kicsi	1'00—1'20 "
Édesvízi jegeltponty	{ nagy	1'00—1'20 "
	{ közép	0'80—1'00 "
	{ kicsi	0'80—1'00 "
Balatoni fogassüllő	{ I. oszt.	7'00— — "
	{ II. oszt.	3'60— — "
	{ III. oszt.	3'00— — "
	{ IV. oszt.	3'00— — "
Dunai süllő	{ I. oszt.	5'00— — "
	{ II. oszt.	3'00— — "
	{ III. oszt.	2'80— — "
	{ IV. oszt.	2'80— — "
Tőzdasági süllő	2'80—3'50 "
Harcsa	{ nagy	3'60—4'50 "
	{ közép	2'80—3'50 "
	{ kicsi	2'20—2'50 "
Harcsa (jegelt)	2'00—4'50 "
Csuka	{ élő	2'00—2'60 "
	{ közép	— — — "
	{ jegelt	1'50—2'40 "
Compó	— — — "
Márna	— — — "
Kecsege	— — — "
Kárász	0'90—1'10 "
Őn	1'00— — "
Balatoni keszeg	0'40—0'60 "

Forgalom közepes, készletek maradtak; irányzat igen lanya.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

TECHET RÓBERT

okleveles mérnök BUDAPEST

Vállalja HALASTAVAK tervezését és építését, régi tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelését, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolások tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcelázását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését.

VIII., József körút 43. sz. II.

TELEFÓNSZÁM: József 429-22.

HIRSCH IMRE

okleveles gazda

Magyarország és Horvát-Szlavonország legkiválóbb tógazdaságaiban szerzett 17 éves praxsisa alapján

elvállalja tógazdaságoknak a berendezését, kezelését, haltermelések belföldi és külföldi értékesítését, feles és részes tógazdaságok számadásainak szakszerű vezetését s azoknak az ellenőrzését, kihelyezési és lehalászási tervek, halászati üzemerveknek a készítését, valamint etetési előírányzatok

ügyszintén haltakarmányoknak az állandó beszerzését az ország bármelyik részében is. (Telefónszám: 24.)

Szent Anna u. 35

DEBRECEN

MAGYAR

TÓGAZDASÁGOK R.-T.

BUDAPEST, V., JÓZSEF-TÉR 8.

TELEFÓN: AUTOMATA 809-21. SZ.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból SZÁLLIT tenyésztésre

nemestörzsű egynyaras és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsaivadékokat, fogassüllő-ivadékokat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Örspuszta, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószecső, Tüsképusztáról és Varászlóról.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ

R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Levélcím: Budapest 4., Postafiók 271.; Telep és iroda: IX, Csarnok-tér 5.; Elárusítóhely: IX, Közp. vásárcsarnok; Központi iroda: V, József-tér 8., Telefónsz.: Aut. 809-22.

Telefónszám:

Nappal ■
Aut. 856-36.
Éjjel ■
Aut. 591-22.
Szállítási oszt.: Aut. József 68-7-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemerre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

ZIMMER FERENC

BUDAPEST

IX. KER. KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelthalat

Telefónszámok:

Központi vásárcsarnok: Automata 854-48.

Fióközlet: V., József-tér Automata 816-79.

Iroda: VIII., Horánszky-utca 19. J. 335-39.

HALKERESKEDELMI R.-T.

STEINER MÁRKUS HALNAGYKERESKEDŐ

Bizományi eladásokat is kedvező feltételek mellett vállal el. Telefon: Aut: 866-19. Este hét óra után 843-27 sz. Veszek és eladok bármily mennyiségű élő- és jegelthalat. Iroda: IX., Erkel-utca II.

Budapest, IX. ker.
Központi vásárcsarnok.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
R.-T.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV. Ferenc József-rakpart 6-7
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között
Telefón: Aut. 843-10.

Fióközlet: VII. Thököly-út 16 szám
A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt
Telefón: József 361-71.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

Telefón:

IRODA: AUT. 850-71.
ÜZLET: AUT. 855-84.

BUDAPEST IX. KER.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK